

fra Krigsministeren, og som her foreligger i Budgettet. Dersom Thinget nu skulde bevilge den Sum, som Krigsministeren har forlangt i Budgettet, da sanctioneres tillige med det Samme den Plan af den ærede Minister, hvorefter dette store Antal Læger skal beholdes og faa i Fredstider; dersom de derimod nedsatte den Sum, hvorom Taleren er, sanctionere De ikke dette, men forbeholde det til fremtidig Overveelse, hvorledes Forholdet skal ordnes. Nu kommer altsaa det Spørgsmaal frem: hvorvidt kan man ansee det nødvendigt og rigtigt at fastholde et saa stort Lægepersonale i Fredstid, som af den ærede Krigsminister er foreslaaet? Det er dette, Udvalget har overveiet, og man er kommen til det Resultat, at det ikke kunde ansees for nødvendigt efter den Forandring, der er foregaaet med Udfskrivningen til Krigstjeneste, da almindelig Bærnepligt blev indført. Det vil nemlig blive en Følge af den almindelige Bærnepligts Indførelse, at mangfoldige af de unge Mænd, som maae antages at egne sig særdeles til at gjøre Tjeneste som Underlæger i Armeen, ville blive udfkrevne som Bærnepligtige, og da man ikke kan ansee det for oekonomisk rigtigt fra Statens Side at betale dyrt, hvad man kan have ligesaagodt til billig Pris, har Udvalget troet, at man maatte henlede Opmærksomheden paa, at en Benyttelse af disse Kræfter vilde være det Simpleste for Thinget at gaae ind paa. Udvalgets Indstilling maatte altsaa gaae ud paa at bevilge en Deel af den Sum, som af den ærede Krigsminister var forlangt som ordinair Udgift, og at bevilge det Øvrige under extraordinaire Udgifter, og det kom da kun an paa at finde den Størrelse, som maatte ansees for passende som ordinair Udgift. Udvalget har troet her at maatte søge at danne sig en Forestilling om, hvorledes man kunde tænke sig dette Chor indrettet i Fredstid, ikke for derved paa nogen Maade at foreslaae Thinget at bestemme, hvorledes det skulde være indrettet i Fredstid, men kun for at udfinde den Sum, hvorfor man maatte antage, at et hensigtsvarende Lægechor kunde tilveiebringes; og da stille denne Sum som ordinair. Det er dette, Udvalget har gjort, og jeg beder dette Punkt vel fastholdt, at Meningen med den opførte

Sum, 27,000 Rbd., ikke er den, at man har villet udbede sig Thingets Sanction for en Plan, man foreløbigt havde udkastet, hvorefter man kunde forestille sig, at Armeens Lægechor vilde være godt indrettet i Fredstid; thi denne Plan har man kun foreløbigt udkastet, for at finde Grændsen for den Sum, som man omtrent havde tænkt sig, maatte bevilges som ordinair, men Hovedpunktet i Afstemningen er, at der maa fradrages en vis Deel af den af Krigsministeren foreslaaede Sum og overføres mellem de extraordinaire Udgifter. Skulde andre Medlemmer af Thinget finde, at den Sum, som Udvalget har opført, enten er for høi eller lavere, end den burde være, staaer det jo dem i den Henseende frit for at stille Endringsforslag. Dette er iøvrigt et Spørgsmaal af mindre Betydning; Hovedsagen er, om der skal bevilges Krigsministeriet hele den Sum, som er opført, 41,544 Rbdfr.

Jeg skal hertil kun knytte en lille Berigtigelse, som skal blive Gjenstand for et Underandringsforslag fra min Side, idet der ved Uagtksomhed af mig mellem Bevillingen til Nr. 38 i Budgettet er, for at udfinde den Sum, som maatte overføres paa denne Post mellem de extraordinaire Udgifter, overført 14,000 Rbd. til Lægers Lønning istedetfor 14,544 Rbd.; jeg har overseet, at det ikke var en rund Sum af 41,000 Rbd., men derimod en Sum af 41,544 Rbd., der var Tale om. Da det ikke har været Hensigten at formindste denne Sum, men kun at opføre den anderledes, end den var posteret, er det naturligt, at Udvalgets Indstilling under Nr. 32 maa forandres med nogle Hundrede Rbd., som blive at lægge til det, Udvalget har foreslaaet bevilget.

Krigsministeren: Den ærede Ordfører gjentager som sædvanligt, at det aldeles ikke er Finantscomiteens Hensigt at foregribe en fremtidig Organisation, men samtidigt dermed fastsætter den dog en Sum, indenfor hvilken den nye Organisation for Lægepersonalet skal bevæge sig. Hvad Forskjel der er imellem dette og at begrænse Ministeriet, fatter jeg ikke. Naar den ærede Ordfører antager, at et Lægepersonale af 25 Overlæger og aldeles ingen Underlæger skulde være til-